

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

RH

»TAK FOR SIDST! Det var en dejlig aften, og skønt at ånde den gammelkendte luft mellem kammerater fra den gamle skole.«

Sådan stod der i et brev efter festen fra en af de deltagende jubilarer. Af dem var der syv: fire fra 1917 og tre fra 1927. Hertil kom to jubilarens ægtefæller, som siden også bidrog til, at aftenens lanciers kunne gennemføres i stil (efter at et par af kvadrillerne havde slingret lidt).

Det var fint, klart vejr, med et forræderisk næsten-forårs lys i luften, da 70-80 herlovianere — mange med damer og en enkelt (ud af tre deltagende birgitanere) med herre — lørdag 14. januar 1978 kl. 18.30 samledes i Amaliegade 10 i København. Alle damer var i lang kjole, næsten alle herrer i smoking, en enkelt i supersmoking. Flertallet var absolut juniore, fra 1970'erne, altså af de otte yngste årgange, og de fik bestemt noget for deres penge: drinks, tre fine retter med vine, så meget de kunne drikke, en festlig aften med dans, og til slut natmad. Og så opregner vi slet ikke, hvad jo heller ikke *kan* opregnes: det varmen-de samvær med kammerater, med venner og veninder, nogle jævnaldrende, andre langt yngre eller langt ældre, men alle sammen personer som mødte én med uskrømtet sympati.

Bortset fra jubilarer og bestyrelsen var der ikke mange deltagere fra før 1960'erne. Et par stykker fra 1950'erne, 1940'erne og 1920'erne. Fra 1930'erne vistnok ingen. Det var synd, for os som *var* med, og for dem som *ikke* var med.

Trollefest

Ved det store E-formede bord var jubilarerne bænket samlede omkring E'ets midterstreg. Samfundets formand *Kaj Dorph-Petersen* ('43) bør velkommen og et par timer senere velbekomme. Det var sidste gang han præsiderede ved Samfundets Trollefest. Om to måneder er hans formandstid slut. Hvad han sagde, er ikke let at referere, og måden han gjorde det på endnu mindre. Men at han både tolkede og yderligere intensiverede aftenens stemning, kunne ingen være i tvivl om. De gamle synes, han er den allermost tiltalende af de unge. De unge, at han er den allerhyggeligste af de gamle.

Efter stegen talte redaktør *Sven Tiio Achen* ('40) for Herluf Trolle, se næste side. Og ved desserten to jubilarer. Først sognepræst *Peter Riemann* ('27), se side 214. Siden den hvidmankede dommer *Kristian Jensen* ('17), som er en af de mest trofaste deltagere ved Samfundets sammenkomster, i hvert fald generalforsamlingerne.

Kristian Jensen talte bla. om sin første chef, birkedommer Niels Aage Gad ('1877) — så aftenen spændte, i levende erindring, over mere end hundrede år! — nemlig fordi han var en undtagelse: Gad var den eneste herlovianer, Kristian Jensen havde kendt, som ikke brød sig om sin herlovianertid. Kristian Jensen var glad for, at der nu var kvindelige

disciple på Herlufsholm, og kvindelige studenter fra Herlufsholm. Han var overbevist om, at Birgitte Gøye ville have billiget det og have fundet det et fremskridt, hvis hun havde levet i vor tid. Han ønskede for Skolen en *god* autoritetsånd, så diplene, både kvindelige og mandlige, kunne blive gode samfundsborgere. Det var dét, det kom an på. Selve de kundskaber, skolen bibragte en, var altid diskutabile.

Et kort referat af en tale gengiver kun dårligt dens indhold og slet ikke dens tone (og dette sidste gælder på en måde også, selv om ordlyden gengives uforkortet). Begge jubilarer, den ene præst, den anden dommer, var øvede og erfarne talere, som det var en fornøjelse at lytte til. Hvad de sagde, var klart og sammenhængende, forstandigt og smukt, og vel fremført, både indholdet og selve det sproglige. Måske allersmukkeste var det, under det rigsdanske og akademiske, det »herlovianske«, at fornemme en understrøm, en fjern, fin melodi, af dialekten, to smukke ødanske lokalsprog, for Peter Riemanns vedkommende østsjællandsk, stevnsk, han er fra Faxe. For Kristian Jensen sydsjællandsk, han er født i Allerslev, mellem Præstø og Vordingborg.

Det viste sig i øvrigt, at 14. januar også er Kristian Jensens fødselsdag. Han fyldte 79 på Trolledagen og fik sine private tre lange og tre korte.

Siden var der kaffe og megen hyggelig snak. Dans til levende musik, eller næsten, fremført af *Lennart Leschly* ('62), som heldigvis også mestrede rytmer og

toner fra tidligere decennier. Og endelig, ved midnatstid, en kop god suppe samt oksebryst med pickles. De, som var med, havde haft en dejlig aften.

S. T. A.

Trolletale

Ved Herlovianersamfundets fest i København lørdag 14. januar 1978

Af Sven Tito Achen ('40)

Forstanderen ...

EFTER anmodning og på bemyndigelse af Undervisningsministeriet vil kammerherre *Jens Just Jermiin* ('26) fortsætte som forstander for Herlufsholm Skole og Gods foreløbig et år, altså indtil 1. januar 1979.

... og redaktionen

De eneste (bortset måske fra forstanderen selv), som ikke var glade for denne meddelelse, var Herlovianerens to redaktører, som nemlig i dette nummer havde set frem til at kunne skrive:

»Når man har redigeret Herlovianeren under tre forstandere, har man lov til at trække sig tilbage.« Det forekom os at være en begrundelse og en formulering, som ingen kunne undslå sig for at respektere. Imidlertid, til trods for, at dette vægtige argument nu er faldet bort, står vi fast ved vores beslutning. Dette nummer er det næstsidste, som vi redigerer, eller skulle i hvert fald meget gerne være det.

Det eneste vi mangler for at føre vort forsæt ud i livet, er en afløser: en ny redaktør eller to nye, en ældre + en yngre, det har vist sig at være en god ordning. En smule erfaring med grafiske processer er en fordel, men ingen nødvendighed. Det vigtigste er lyst til opgaven, som absolut ikke er tyngende (undtagen den lørdag og søndag fire gange om året, det drejer sig om, med tilhørende korrekturlæsning m.m. et par aftener). Lad os høre fra dig, du gode kammerat, som vi venter på, enten til Herlovianersamfundets formand eller til en af os: Sven Tito Achen ('40) og Mikkel Vass-Sørensen ('70).

MINE DAMER OG HERRER, kære kammerater.

I et svensk studenterblad så jeg denne annonce:

»Passende emne søges af fremragende taler.«

Det er et problem, som vi ikke kommer ud for i Herlovianersamfundet. Hvis vi behøvede at annoncere, måtte annoncen lyde noget i retning af: »Tilforladelig taler søges til fast emne.«

Vores faste emne er *Herluf Trolle*, født for 462 år siden, i 1516, den 14. januar, netop dagen i dag, som efter ham kaldes Trolledag, som begynder med Trollemorgen og ender med Trollebal på Herlufsholm, eller med Trollefest mange andre steder i verden, på Lolland, på Fyn, i Jylland, i Amerika, i Bangkok og her i Amaliegade i København.

Emnet er fast, men talerne har været mange, og ikke så få har søgt at variere temaet. Jeg mindes »Herluf Trolle som salmeoversætter«, Herluf Trolle som komponist, Herluf Trolle som bladstof, manden i nyhederne, Herluf Trolle som pædagog, Herluf Trolle som diplomat, Herluf Trolle som mæcen, Herluf Trolle som søkrieger, Herluf Trolle som lensmand, Herluf Trolle som havearkitekt...

Måske er nogle af disse sider af ham kommet som en overraskelse for tilhørerne, men det er altsammen sandt. Herluf Trolle var en mand på højden af sin tids dannelse, og han var alle disse ting. Foruden adskillige andre.

Hvis jeg skulle fortsætte denne serie med Herluf Trolle i hovedrollen, kunne mit kapitel i feuilletonen hedde: Herluf Trolle som heraldiker.

Hvordan var Herluf Trolle som heraldiker? Spørgsmålet kan besvares ganske kort: Herluf Trolle var en ganske over-

ordentlig dårlig heraldiker. Han var end ikke klar over, hvad hans eget våbenmærke forestillede eller hvordan det burde se ud.

Vi synes, det er en indlysende sammenhæng, at slægten *Trolles* våbenfigur er en *trold*. Vi véd, om ikke ad anden vej så fra en artikel herom i Herlovianeren — — — jeg havde forberedt en lille pause her, for hvis nogen skulle have haft lyst til at afbryde mig med: »Og en aldeles ypperlig artikel!« — men altså: vi véd fra en artikel i Herlovianeren, at våbenmærket er enestående. Det er unikt. Der findes ikke andre trolde blandt verdens hundredtusinder af våbenskjolde. Eller i alle fald: der fandtes ikke andre på Herluf Trolles tid. Men Herluf Trolle så ingen sammenhæng mellem *Trolle* og *trold*. Hans sværd, som vi i dag kan se i kirken på Herlufsholm, og som vistnok er en gave fra Birgitte Gøye ved deres bryllup i 1544, er smykket med talrige gengivelser af muslingeskaller og narrehoveder. Muslingeskallen, ibskallen, var jo slægten Gøyes våbenmærke, og efter alt at dømmes har Birgitte, og også Herluf selv, ment, at slægten Trolles våbenmærke var, ikke en trold, men en narrefigur. Bedre besked vidste han altså ikke på dette punkt.

Sagen har næppe interesseret ham særligt. Og det er jo dét, der er det fornemme! Afstamning, stamtavler, aneporætter, våbenskjolde, heraldik og alt den slags har man genealoger, bibliotekarer, huslærere og heraldikere til at holde orden på og vide besked med. Det aristokratiske består bl.a. i ikke at holde alt for nøje regnskab med, hvor aristokratisk man er.

Det aristokratiske består fremfor alt i: at yde, at yde mere end andre, at give mere end andre, at, som Herluf Trolle,

»Men det er ikke bare, fordi det er et pænt sted at komme til, at vi vender tilbage.« Fotografi fra vinteren 1976-77 af Claus Frimand ('77).

at yde og give alt hvad man har: sit liv og sin ejendom: jord, bygninger, penge og formue, lige til sit indbo og sine bøger. Det er dét, som gør Herluf Trolle til den han er, det er derfor, vi i dag er samlet i mindet om ham. Og det er derfor, at særskilt *vi* har grund til at takke ham. Han gav kongen sit liv, men det var jo *os*, han skænkede sin formue.

I sin tale ved Herluf Trolles begravelse i sommeren 1565 sagde hans ven Niels Hemmingsen:

Havde salig Hr. Herluf og Fru Birgitte sat deres gods overstyr ved drik, terningspil eller andre utilbørlige måder, »eller omkommet det med pral«, kunne ingen have sagt andet, end at enhver må gøre med sin ejendom, hvad han vil. »Men nu kunne de ikke være tilfredse, men knurrer herimod og mener, at det var ikke rigtigt gjort at lade peblinge få sådant gods at løbe med.«

De peblinge, som fik sådant gods at løbe med, *det er os*. Det er den slags ting, der somme tider gør det let at tage stilling til problemer af en helt anden art. De utilfredse personer Niels Hemmingsen hentyder til, som »knurrer herimod«, det var Herlufs og Birgittes slægtninge, der ønskede gavebrevet kendt ugyldigt, for at de selv kunne få fingre

i godset og formuen. »Ugudelige« kalder Niels Hemmingsen dem, dengang et overvældende stærkt ord. En af dem, der hjalp Birgitte gennem mange års processer mod disse ugudelige slægtninge, det var Peder Oxe. Han er en omstridt mand. Nogle historikere anser ham for en patriot, andre nærmest for en landsforræder. For os herlovianere er bedømmelsen let. Peder Oxe hjalp Birgitte Gøye, da det kneb. Han bidrog til, at hendes og Herlufs gave stod ved magt. Han sørgede for, at peblingene kunne beholde deres gods. Han var peblingenes ven, og det er kun naturligt, at peblingene til gengæld er Peder Oxes venner.

En af livets mest anvendelige sandheder lyder således:

Får man ikke den, man elsker,
må man elske den, man får.

Måske det bedste eksempel på denne leveregels gyldighed er de følelser, man nærer over for sit barndomshjem, hvad man føler for stedet, hvor man er vokset op, hvor man har tilbragt sine barndoms- og ungdomsår. Stedet kan være så trist, som man overhovedet kan udmale det, Istedgade, Valby Gasværk. Man elsker det altid!

Hvor er vi begunstigede, vi herlovian-

ske peblinge, at det sted, vi under alle omstændigheder ville have elsket, faktisk og uimodsigeligt er så smukt. Sven Clausen, student fra 1911, kommer et sted ind på dette tema og citerer en taler fra en af sin skoletids Trolleballer, missionær Lars Peter Larsen, student fra 1882, som sagde: »Men det er ikke bare, fordi det er et *pænt* sted at komme til, at vi vender tilbage.«

Blandt andre årsager til, at vi vender tilbage, opregner Sven Clausen: »Herlufsholm var i min tid en fin skole i den forstand, at ingen spurgte hverken om dit eller dat, udover hvorvidt man kunne lide disciplen«. Det vil sige: det var det, han mente, men det var ikke det, der stod på tryk. Sven Clausen var ikke nogen god korrekturlæser, og om livet og tonen på Herlufsholm kom der ikke til at stå, at det eneste afgørende var, om man kunne lide disciplen. Der stod: det eneste afgørende var, om man kunne lide disciplin.

Vore tanker går i aften til det ædle, fremsynede, modige og selvrådige ægtepar, som for 413 år siden bestemte, at det ikke var deres slægt, som skulle arve deres besiddelser, deres formue og deres gods, men peblingene, disciplene, her-

lovianerne, vi der sidder her. Lad os ønske — og lad os arbejde for — at deres ædle gave skal komme mange, mange fremtidige årgange af herlovianske peblinge til gode.

Jeg vil bede jer alle om at rejse jer og om at løfte jeres glas i taknemmelig-

hed og ærbødighed for stifternes minde...

... og derefter råbe et leve, det vi forstår ved et herloviansk leve, tre lange og tre korte, for vores 413-årige skole og dens fremtid.

Herlufsholm længe leve!

Mere om Fisten

Kære redaktører,

Herlovianeren, august 1977, er just nået hertil. Blandt diverse glæder, som bladet vækkede i mit hjem (der i øvrigt regner med at skulle fremskaffe en herlovianer til næste år), må jeg fremhæve Festens storartede indlæg.

I efterlyser oprindelsen til navnet Fisten. Som 2den-klasser, da han trådte til i januar 1928, husker jeg den tydeligt, har faktisk mange gange siden dengang tænkt på dette navn, hvor genialt, vittigt, venligt og dog med brod i, det var.

Sammentrækningen af »Fodspecialisten« er ganske rigtig, men denne betegnelse har kun indirekte relation til Ladby-ture, disse var forlængst opfundet og benyttet af mange, før Fisten kom til.

Nej, den direkte årsag til betegnelsen *Fodspecialist* var, at Dinesen straks begyndte at docere, at han ville *stå på gode fod med os*. — Så vidt jeg husker, var det 3die-klasserne, der fangede dette smukke ønske og døbte ham. Nævnte *gode fod* manifesterede sig bl.a. ved, at han med større iver end nogen af os kendt forgænger idømte Ladby stropeture, og navnet blev således et udslag af netop den ironi, som Dinesen selv beskriver, at han kom til at forstå og påskønne. Jeg mindes imidlertid ikke, at han var særlig begejstret for ironien, da han trådte til som ung 31-årig lærer, der var uvant med døgnnet rundt at skulle dirigere mange drenge, som ikke viste synderlig sans for at forstå hans gode sider (fødder).

Disse drenge havde alle været svært begejstrede for forgængerens. Som Dinesen selv siger, var det en fin forgænger,

nemlig samme Yp, som er omtalt andetsteds i august-nummeret, og i øvrigt hed Andersen, men som til alles sorg tog et præstekald og dermed forlod Skolen ved juletid 1927. Yp idømte også Ladby-ture, men han gjorde det på en anden måde, som vi bedre akviescerede ved.

Men Dinesen fik startet fri idræt, og for det tilkommer der ham stor hæder. Det viser sig altså, at han gjorde det på basis af et budget på kr. 100, senere forøget med kr. 50, hvilket ingen af os kendte noget til dengang. Utroligt, at han med dette lille budget havde lagt grundpillen til det, der føje år senere havde udviklet sig til landets bedste skolesportsplads. Jeg tror, den har uddannet mange generationer af gode sportsmænd, som stadig bevarer denne interesse. — Gad vidst, om den også i nuværende perioder fortsætter hermed!

Ikke nok med, at Dinesen startede sporten i større stil, det må erkendes, at han, trods surhed, som hans stropeture

o.a. skabte, sandt at sige også var en god lærer.

Der var på det tidspunkt endnu en del brave lærere af den helt ældre type, hos hvem man ikke lærte så meget. Og så var der, hvad vi betragtede som den yngre type, hvortil Dinesen m.fl. hørte, og blandt hvilke, der var nogle, som ville ændre traditioner, hævdevundne rettighe-der o.s.v. De deraf affødte ærgrelser til trods, vi lærte hos dem, og de formåede vel at motivere os, som det hedder nu-omdage.

Når Dinesen i sit indlæg, og efter at have draget erfaringer fra andre skoler, kan sige, at han, trods mangel på flid, dog ikke har mødt så høj standard blandt elever andetsteds, så synes jeg, det skal være ret at tilføje, at dette tjener til hans og flere af hans daværende yngre kollegers ære, samt at der tilkommer ham selv og en del af disse kolleger kredit herfor.

Mange venlige hilsner.

Jørgen Hage ('33).

Kampsax, Bangkok.

P.S. Med hensyn til billedet af løberne (nr. 18, side 195) tror jeg, det kan være fra ca. 1929-30, og her er et forslag til identifikation af nogle. Fra venstre: Torben Klein, Eyvind Bartels, Ludvig Reventlow (henrettet af Gestapo i 1945), ?, ?, Knud Skeel Christensen, Børge Fabricius.

Dette morgenbillede af Fisten og fire dipler (hvoraf en liggende!) foran Skolebygningen kan vel kun være taget en søndag? En hverdag kunne næppe danne baggrund for en så afslappet atmosfære. Altså en sommersøndag, og omkr. 1930?

Til Guds ære og rigets gavn

Talen i Herlufsholm kirke Trollemorgen 1978

Af provst *Vagn Krarup-Hansen*, Herlufsholm

NÅR vi igen en Trollemorgen samles — gamle og nuværende dipole — er det ikke en udlevet tradition, vi følger. I dag kan vi slet ikke lade være med at trække linien tilbage til begyndelsens morgen og lytte til de røster, der kommer til os fra de henfarne slægter, hvis gerning stadig lever.

Som dreng syntes jeg altid, at det så småt krukke ud, når gæsterne på en maleristilling gik rundt og ligesom lavede en kikkert af deres hule hånd og studerede et billede nøjere. Men siden har jeg opdaget, at det er nu slet ikke så tosset; man kan virkelig ved at gøre det holde alle uvedkommende synsindtryk borte og sådan koncentrere hele sin opmærksomhed om billedets detaljer, så perspektivet i det kommer til sin ret.

I ethvert billede findes der et punkt, hvor alle de vandrette linier, der løber ind i billedet, skærer hinanden. Dette usynlige punkt giver billedet dybdeperspektiv.

På denne morgen vil vi følge perspektivets lov. Vi vil holde den hule hånd for øjet som en kikkert og lukke alle forvirrende synsindtryk ude og søge det punkt, hvor alle linierne i Herlufsholms historie løber sammen og samler sig i ét punkt. Og her møder vi da to af det 16. århundredes virkelig store mennesker — vor skoles grundlæggere. Det er deres liv og indsats, vi vil betragte, lytte til og lære af for at prøve på at være på linie med dem. — Kun det giver mening i at fastholde traditionen med Trolledag.

»Til Guds ære og rigets gavn« — ikke til egen ære og gavn — stiftede de to Skolen for kommende slægter. Glemmer vi det, har vi glemt det vigtigste — grundlaget for det hele.

Det de begyndte, har slægt efter slægt siden bygget videre på — forpligtet og

inspireret af deres indsats. Vi mindes alle dem i taknemlighed — også i vor tid — der byggede videre på den grund, fundatsen af 23. maj 1565 lagde. Uden deres indsats tror jeg ikke, at Herlufsholm havde eksisteret i dag som Herlufs og Birgittes frie skole. Forlængst er de bygninger, som de to rejste på dette sted, sunket i grus. Forlængst er Herluf Trolles pil faldet for stormen — kun kirken og klostergangen med kapitelssalen m.m. står tilbage; men Herlufs sønner byggede på den gamle grund, og Herlufsholm rejste sig som en fugl Fønix af asken. Arven, som de to gav os, med dens kald og forpligtelse, blev værnet og værget — selv om det holdt hårdt. Vi tror, at også fremover vil den forpligtelse, de gav os, kalde til samling for at værne om den gamle skoles frihed. Men kamp og indsats vil det koste, fordi tiden og tidsånden er blevet en helt anden.

Men lad os endnu et øjeblik betragte de to i vor kikkert. Mere storsindede, ridderlige og helstøbte mennesker end dem er sjældent at finde her til lands. Rigt begavede var de, favnende vidt, fordrende meget af andre, men aldrig mere end af sig selv. De var i ordets dybeste forstand ansvarlige — både over for hinanden i livets troskab og kærlighed, men også over for de mange og det meget, der var betroet i deres varetægt, tro mod de givne opgaver, frygtløse over for fæder, med en lys tro på fremtiden. Alt sammen holdt fast i og båret af en levende tro på Gud.

Vi kan lære meget af de to i en tid, hvor vi synes, at det personlige ansvar forflygtiges, og hvor troen på Gud så underligt bliver borte.

Grundtvig siger et sted: »Skal et folk magte store ting, må det have kærlighed og tro«. Det havde Herluf og Birgitte —

og derfor magtede de store ting. Og sådan må også vi have kærlighed og tro, skal vi kunne magte at løse dagens opgaver.

De to hentede styrken til deres dagværk fra deres kristne tro. Det var ikke for at følge tidens skik, at de overalt på deres gårde indrettede et bedekammer — for det var nok lige så sjældent dengang som nu — eller at Herluf Trolle overalt til lands og til vands altid bar Davids Salmer hos sig og førte sin bedepult med. Når vi deromme bag alteret ser de to knæle side om side foran den opstandne Kristus, var det ikke tomme former, men et sandt udtryk for, hvorfra de hentede deres styrke. Professor Tolstrup siger det så rammende i sin bog *Det Ældste Herlufsholm*: »En ting står fast, den Guds velsignelse, som stifterne nedbad over deres værk, bar det gennem storm og stille.« Der var over deres liv et præg, som hverken tiden eller noget andet kunne give dem, men alene Gud. Derfor er det helt på deres linie, når vi begyndte dagen her i deres gamle kirke og synger: O, Gud vi love dig, dig Herre bekender vi...

Til Guds ære, ja, og til rigets gavn blev Skolen rejst for at værne og dygtiggøre dansk ungdom. Arven blev givet videre. Og mange er de, som gik ud herfra og øvede en indsats, der kastede glans over vort land og den gamle skole.

Stærke kræfter er i dag ude efter at stække vingerne på en ungdom, som netop skal til at prøve, om de kan bære, lære den at tænke langt, at sigte højt, og handle dristigt under ansvar. Det må ikke ske! Og her har Skolen sin store opgave og berettigelse.

Må Herlufs og Birgittes skole aldrig glemme, at adel forpligter, at der altid følger et ansvar med en betroet arv.

Til Guds ære og rigets gavn. I det brændpunkt løber alle linierne sammen i det billede, som vi en Trollemorgen betragter. Vi vil holde perspektivet fast, også når vi nu om lidt standser op ved Herlufs og Birgittes hvilested!

Og så beder vi frimodigt: Gud velsigne Skolens gerning, at den må lykkes!

Succisa virescit

Takketale ved Trollefesten i København 14. januar 1978

Af Peter Riemann ('27)

MINE kammerater blandt os 50-års jubilare har vist mig den ære at bede mig holde takketalen til Herlovianersamfundet for vores deltagelse i denne festlige aften.

Desværre er vi kun fire! — I alt var vi tretten studenter fra 1927; de tre er lovligt forhindret, fordi de hviler i deres grave. Men vi burde altså være ti; men sygdom og travlhed har hindret de seks.

I 1940 udkom bogen »Næstved St. Peders Kloster, Skovkloster«, skrevet af vores hører i latin og historie, Hans Jørgen Helms ('08), kaldet »Bimmemanden«. Det er en dygtig og væsentlig skildring af det munkekloster af Benediktinerordenen, som den sjællandske stormand Peder Bodilsen 29. november 1135 stiftede i skovene ved Susåen udenfor Næstved.

(Desværre er bogen uden navneregister. Hans Jørgen Helms døde, før arbejdet var helt afsluttet. Hvis der blandt unge Herlovianere, som her er til stede, allerede er, eller senere skulle blive en historiker, ville det være en fortjenstfuld opgave at udarbejde et navneregister til lektor Helms' bog. Uden det er den næsten ubrugelig som historisk arbejdsredskab.)

På den første side afbildes Benediktinerordenens motto: En stub af et stort træ, hvorfra der er skudt frem en gren med et par friske blade på. Og indskriften lyder *Succisa virescit* = »See, den er faldet, men dog den grønnes«.

En af jubilarerne skænkede Herlovianeren en samling fotografier fra årene 1915–18. Her ses Spisesalen 1916, med gaslys. Hvornår flyttede man bordene om, fra to på langs til otte (eller syv?) på tværs?

I en januarstorm 1954 knækkede vor skoletids berømte træ Store Pil over ved roden. Det var — mener Trap — landets største og ældste Pil (*Populus nigra*). I sit fald peger den tilbage til Benediktinermunkenes træstub. Begge er gået al kødets gang, men klosterets minder lever stadig i Herlufsholms Skole. Og det er gået med den som med stubben: Snart er den sygnet hen, og snart har den skudt friske skud. Men så vidt vi skønner, er der mest af det sidste i disse år. Skolen, som efter stifterne skulle være »menige ædlinge og andre ærlige mænds børn i Danmarks rige til lærdom og gode sæder«, skyder friske skud, både i form af nye bygninger, flere og andre dipole og nye skikke, så vores gamle skole følger med tiden. — Vi, som var dipole for 50 år siden, mener, at vi i dag kan se på Skolens fremtid med glæde — »succisa virescit«!

Vi gav i sin tid 6-7 af vort livs mest modtagelige år til Herlufsholms Skole. Siden er der gået 50 år, og i den tid har de negative virkninger af skoleopholdet fortaget sig, og tilbage er blevet en hoben skønne og stærke minder, som utvivlsomt — hvad vi vist alle vil indrømme — har præget og formenlig forædlet vor menneskelige holdning.

Vores Heis, Jakob Krarup hed han, konstaterede en gang overfor os, at der fra Herlufsholm var udgået mange hardelige og dygtige mænd, men det havde været småt med genierne; f.eks. var der i hans tid ikke kommet en eneste professor fra Herlufsholm.

Ordet virkede øjensynligt — om ikke just i vores klasse, så i den som blev studenter året før os, 1926. Den var ikke meget talrigere end vores, men fostrede ikke desto mindre hele fire professorer: Foruden Flemming Tolstrup, gennem mange år formand for Herlovianersamfundet, to i dansk sprog og litteratur: Paul Diderichsen og Billeskov Jansen og en i teologi, Paul Diderichsens broder, Børge.

Vores klasse har holdt sig mere på det jævne, og dog fik vi — som en af vore

døde, Torben Engelsted, »Prik« kaldet, gjorde opmærksom på det — alle vores embedseksaminere, bortset fra Eggert Boserup, som gik til sit fædrene landbrug. De fleste blev jurister, nogle medicinere, en blev så stærkt præget af Nærten, sammen med Bimmemanden en af vore betydeligste hørere, at han blev dr. phil. i naturvidenskab; mens jeg som præstesøn lod mig i den grad påvirke af klosterminderne, den vidunderlige kirkebygning og af de fag, som var førende i videnskaben på Herlufs og Birgittes tid: Teologi og historie, at jeg blev teolog.

Da jeg nylig fortalte til en bekendt, at jeg skulle til 50-års jubilæum i Herlovi-nersamfundet, spurgte han, om Herlufsholm ikke gjorde eleverne til burgøjsere.

Jeg svarede, at det vel var et nærliggende spørgsmål i vore demokratiske tider. Men er vi blevet burgøjsere, er det i hvert fald af en særlig slags. Snarere må vi kaldes Herluf Trolles sønner. I sit berømte svar til Niels Hemmingsen, taler han om ansvar og forpligtelser på en

måde, der gennemhuller burgøjserbegrebet, som det forstås i vore dage.

Thi når man føler ansvaret ved at »bære gyldne kæder og have gods (jordisk som han, eller åndeligt som vi) og ville være yppermere end andre«, så stiger man i det samme frivilligt ned fra æresskamlen. Så tager man sit ansvar op og virker ud fra det i det samfund, som man er sat i, og til gavn for sit fædreland. Jeg mener ikke, at de, der bærer dette ansvar, kan skældes ud for at være »burgøjsere«. — Og med en sådan indstilling lever vi op til den bøn, som vi mange gange har sunget Trollemorgen i Herlufsholm kirke: »Lær os at vorde mænd som han / til hæder for vort fædreland«.

Med disse ord siger jeg på 50-års jubilæernes vegne tak for indbydelsen til denne skønne aften og beder Dem alle med mig udbringe et leve Herlufsholms gamle, men evigt unge skole. Succisa virescit! Den leve!

Trollefest på Lolland-Falster

RAVNSBYGÅRD ligger på et af Lollands højeste punkter (kote 22!). I klart vejr øjnes Næstved Centralsygehus på det fordums Herlufsvænges grund herfra, men den smilende udsigt over Smålandshavet var hyllet i mulmet, da vi kl. 18.30 Trolleaften samledes hos Lykke og Frederik Danneskiold-Samsøe på dette dejlige sted. Efter velkomst- og gensynsglæde blev vi i lunet bus bragt til den nærliggende *Kragenæs Kro*, hvor festbordet ventede med hvide ibskaller på blå bund. Kromand og grevinde havde i fællesskab komponeret menuen, mens *Damsøe* lod vinen strømme dertil. *Damsøe* var naturligvis også den, der med glad mine bød til og fra bordet; til skolens hæder blandede *Kurt Grønnegaard* ('55) surt og sødt i sin Trolletale, og senere førte hans fader *Andrei Grønnegaard* — kredsens ranke nestor af årgang '13 — linien videre

fra sønnens Birgitte-hyldest til aftenens værtinde.

Således velfunderede rullede vi atter hjem til kaffe med tilbehør og alt, hvad derpå følger, i Ravnsbygårds lyse stuer. Samtalerne fløj os som sædvanlig let og muntert frem til sidste landingsplads ved natmaden. Så spredtes vi ad de tågede veje, endnu en lys og varm Trolleaften rigere og allerede glædende os til gensynet søndag den 14. januar 1979.

For det bliver vel muligt igen at finde hus- og hjerterum til næste lolland-falsterske Trollefest? Vi vil gerne i forbindelse med alle gammel-herlovianere syd for Storstrømmen — vel at mærke, hvis de har lyst til at være med. Hidtil ukendte og tilflyttede i årets løb bedes give et praj til den lokale sekretær og sandstryger

Henrik Hertig ('33), Maribo.

Mortensfest

»MORTENSFEST« stod der på indbydelsen, ikke »Mortensaften«, og det var helt korrekt. Den fandt nemlig ikke sted Mortensaften, men Mortensdags aften, fredag 11. november 1977, kl. 18.30, i Assurandørernes Hus, Amaliegade 10 i København. Prisen var 85 kr., dog 65 kr. for de otte yngste årgange, og dette dækkede gås og æbleskiver. Drinks før og efter, vin til maden m.m., måtte hver især betale særskilt.

Der var godt 30 deltagere, heldigvis også damer, deriblandt en mor til tre herlovianske brødre. Stemningen i det lille selskab var den allerbedste, det blev faktisk en svært hyggelig aften, ingen aggressioner, kun velvilje og sympati, alt hvad man sagde eller gjorde, blev optaget i den bedste mening.

Efter middagen var der auktion over Herloviana. Hovedparten bestod af de herlovianske klassikere: »Mindeblade for herlovianere« fra 1850, Fr. Reinaus »Traditionernes Herlufsholm« (begge bindene), som i sin tid satte sindene så voldsomt i bevægelse, Melchior, Leth, Hasselager, Tolstrup, Helms, Loft, »Herlovianeren« komplet, indbundet, fra 1923 til i dag, de to snart særdeles sjældne ordbøger og adskilligt andet.

Det meste af dette havde tilhørt Børge Dan ('16), som døde i 1975, og var skænket Herlovi-nersamfundet af hans søn, Jørgen Dan.

Krydderier blandt de seriøse effekter udgjordes bl.a. af en række donationer fra Mogens Cruse ('22): et velkonserveret, eller måske snarere rekonstrueret Gøyebrød fra anno dazumal, forgaflen fra Gajens cykel, og en splint, ikke af Kristi kors, men af Lille Fugl 1920 (eller 1820). Det ene med det andet gjorde, at der indkom tæt ved 1000 kr. Beløbet tilfaldt ubeskåret Herlovi-nersamfundet, der vil anvende det »som et højst tiltrængt supplement til de bestående legatmidler«.

S. T. A.

Herlovianersamfundets årsregnskab for 1977

	(Budget)	Udgifter 1977	Indtægter 1977	(1976)
<i>Indtægter:</i>				
Kontingenter 1977	(53.000)		53.735,00	(47.317,71)
Indgåede restancer			1.425,00	(4.339,93)
Renteindtægt	(5.000)		5.383,38	(5.323,60)
Bidrag m.v.	(0)			(100,00)
<i>Udgifter:</i>				
Herlovianeren	(23.000)	22.867,63		(20.102,92)
Medlemsfortegnelse		2.361,87		
Fester og sammenkomster	(25.000)	24.840,87		(21.986,13)
Repræsentation	(2.000)	3.295,70		(1.648,70)
Administration	(6.000)	6.650,48		(4.645,65)
Uforudsete udgifter	(2.000)			
Renter		10,21		(511,82)
Overskud	(0)	516,62		(8.186,02)
	(58.000)	60.543,38	60.543,38	(57.081,24)

Legat- regnskaber 1977

Samlet legatformue pr. 1.1. 1977			272.305,31
Netto renteindtægter		24.239,32	
Kursgevinst ved køb af obligationer		13.104,16	
		<u>37.343,48</u>	
Uddelte enkelegater	4.500,00		
Uddelte studielegater	12.000,00		
Depotgebyrer m.v.	629,99	17.129,99	
		<u>20.213,49</u>	20.213,49
			<u>292.518,80</u>

Formue pr. 31.12. 1977, der fordeler sig således:

Overlærer Albert Leth's Stiftelseslegat	53.080,51
Overlærer Albert Leth's Legat	16.326,87
Oluf Hall's Legat	8.040,03
Pastor emer. R. C. I. Schade's Legat	14.041,34
Apoteker Johan Sander's Legat	48.163,44
Gamle Herlovianeres Tilbagebetalingslegat	20.576,41
Legatet for afdøde Herlovianeres Trængende Efterladte	31.622,26
Bryggeriejer Vilhelm Valløe's Legat	14.185,49
Læge Kristian Henrik Johnsen's Legat	12.815,06
Knud Høgsberg Petersen's Mindelegat	8.579,08
Kammerherre Sophus Hennings' Boglegat	6.078,57
Sekretariatschef V. Clausen Hansen's Legat	59.009,74
	<u>292.518,80</u>

Status pr. 1. januar 1978

	Aktiver	Passiver
Kassebeholdning	0,00	
Postgirokonto	3.739,57	
SDS, checkkonto 825-00-05297	3.184,88	
Handelsbanken, Kultorv, 491156	3.550,40	
Handelsbanken, Kultorv, 525352	2.492,54	
Handelsbanken, Kultorv, 491245	1.131,08	
SDS, konto 825-04-06909	553,14	
SDS, konto 825-04-01915	6.244,33	
Værdipapirer (nom. 45.300,00)	28.878,75	
Mellemregningskonto, div. legater		3.000,00
Diverse kreditorer		3.289,39
Kapitalkonto:		
Formue pr. 1.1. 1977	44.780,68	
+ overskud 1977	516,62	
÷ kursreguleringskonto	1.812,00	43.485,30
	49.774,69	49.774,69

København, den 26. januar 1978.

Kassereren
Jan Trier.

Godkendt af revisor
(sign.) *Jørn Thomsen.*

Budget 1978

Kontingenter kr. 100/50	59.000	
Renter	5.000	
Herloviaeren		26.000
Fester og sammenkomster		26.000
Repræsentation		3.500
Administration		6.000
Uforudsete udgifter		2.500
	64.000	64.000

FØR soltidsregningen brugte vi en månedstidsregning, som vi endnu har rester af i vores kalender. For eksempel er påsken fastsat som: første søndag efter første fuldmåne efter forårsjævndøgn. Kristi Himmelfartsdag følger 40 dage efter påskesøndag og bevæger sig altså med den. I år falder Kristi Himmelfartsdag tidligt,

Fik - Fak

nemlig *torsdag 4. maj*, men fikfak-og-batøk-bataljen følger trop! Stedet er stadig Charlottenlund Skov, syd for Jægersborg Allé, mellem Bregnegårdsvej og

Ordrup Jagtvej, og bataljen begynder kl. 10. Siden er der frokost i det (næppe endnu helt) grønne. Arrangørerne, Ernst Schaumburg-Müller ('29) og Paul Ammentorp ('42), sørger for det hele: til-ladelse, kæppe, våde varer. Glæd dem med at komme! Og glæd jer selv til en dejlig dag.

SÅ ER den mørke tid igen nået Skolen, og man må være forberedt på et forhindreingsløb, for at undgå at blive ramt af de utallige snebolde, der suser en om hovedet. Indtil nu har det ikke været muligt at skøjte på Stark, fordi isen ikke har været tyk nok, så foreløbig har 3.g. klaret frisaag med hensyn til at skulle jumpe isen.

I efteråret har de store begivenheder selvfølgelig været komedien og 3.g'ernes rejser. Igen i år lykkedes det at skrabe det fornødne antal elever sammen (d.v.s. højst to elevs afbud pr. klasse), så studierejserne kunne gennemføres. Rejsemålene var som følger: Paris for 3.gsa, og Rom for de to matematiske klasser. Tredje gsb måtte undvære at rejse i år, idet de sidste år var i London under ledsagelse af Gunnar Væрге. Det var imod manges forventninger, at rejserne kunne gennemføres, på grund af den ringe tilslutning ved forhåndsoptællingerne.

Den 6.11. mødtes 3. gsa i Kastrup for samlet at tage af sted. De var ledsaget af Erik Anker Nielsen og boede i Montmartre-kvarteret. Blandt de seværdigheder, de besøgte, kan nævnes: Eiffeltårnet, Louvre og det nye kulturcenter »Georges Pompidou«, hvilket bød på mange spændende oplevelser. I fritiden tilbragtes mange hyggelige timer blandt de studerende i Latiner-kvarteret. Den 13.11. vendte de trætte tilbage, men med mange nye indtryk.

De to matematiske klasser tog af sted den 15.11. for sammen at tilbringe en uge i Rom. De var under ledelse af Jørgen Hvidtfeldt og kone og Per Jensen

og kone. De nød godt af det forholdsvis milde vejr og kunne om aftenen gå ture i de små hyggelige gader, som er så typiske for det romerske bybillede. Der afslagdes besøg på steder som: Peterskirken, Pantheon, Colosseum og i utallige smukke kirker, som jo findes i et kolossalt antal. De stiftede også et nærmere bekendtskab med katolicismen under besøg af steder som Scala Santa. Endvidere blev musæer med kulturskatte og med moderne kunst- artikler besøgt. Altså alt i alt en meget begivenhedsrig uge.

Komedieballet afholdtes i år fredag den 2.12., og 2. g opførte Holbergs komedie »Barselstuen«. Der var selvfølgelig stor uenighed om stykkets kvalitet, personligt mener jeg, at der decideret var skuespillere, der manglede indlevelsessevne. Dog klarede enkelte deres opgaver glimrende. Det var ligesom gejsten manglede, hvad man på ingen måde kunne sige var tilfældet under talerne, hvor det hele nærmest endte i hysteri på grund af misforstået gensidig fjendtlighed. Resultatet var, at 3.g forlod salen under 2.g's tale. Lad os håbe, at begge parter næste år vil tage lidt mere afslappet på tingene.

For at vende tilbage til det lidt mere skolemæssige, afholdtes der 12.11. forældremøde for hovedskolen. På et efterfølgende møde blev bl.a. problemet omkring ugepenge diskuteret, og en forhøjelse blev vedtaget. Der er dog tale om forholdsvis beskedne beløb, og de nye takster er følgende: 6.kl. 15 kr., 7.kl. 15 kr., 8.kl. 20 kr., 9.kl. 20 kr.

Juleferien startede 17.12., og rektor og

forstanderen kom rundt til hver enkelt sovesal for at ønske glædelig jul ved sovesalenes individuelle afslutning aftenen inden.

Lærerstaben har stadig fået tilført nye kræfter, idet cand. scient. Niels Jørgen Wiwe's timer i fysik og kemi er overtaget af cand. scient. Ejnar Hobolt.

Nu over til de mere dystre nyheder, med andre ord sporten:

Vores før så glørværdige håndboldpræstationer overskygges efterhånden af markante nederlag, hvad disse tal antyder:

Herlufsholm (A-hold)—Stenhus 10—19.

Herlufsholm (B-hold)—Stenhus 4—14.

Herlufsholm (C-hold)—Stenhus 6—11.

Blandt karatedyrkerne har seks erhvervet blåt bælte, og endvidere har fire fået blåt bælte med striber efter et års træning. Skolen skal være vært for regionalstævner for piger 19.1. og for drenge 31.1.

Sluttelig vil jeg nævne, at Næstved Tidende har skrevet en artikel om Skolen, der for en gangs skyld ikke var partisk. Dog prægedes avisens manglende kendskab til Skolens aktuelle forhold artiklen visse steder.

Anders Jessen, 3.gmy.

HERLOVIANEREN

Redaktion:

Redaktør Sven Tito Achen ('40)

Kong Georgsvej 52. 5. sal

2000 København F

Læge Mikkel Vass-Sørensen ('70)

Ringerike Sykehus

3500 Hønefoss, Norge

Personalialia:

Læge Philippe Grandjean ('68)

Skindergade 42

1159 København K

Tryk:

Dagbladets Bogtrykkeri

Torvet 10, 4600 Køge

Runde fødselsdage i 1978
(samlet af Flemming Tolstrup)

- 9.6. Købmand, cand. pharm. Carl Thies Rasmussen ('12) 85 år.
- 27.6. Civilingeniør Jacob Selchau ('36) 60 år.
- 10.7. Kgl. kapelmester John Frandsen (IV'34) 60 år.
- 12.7. Fhv. lektor Poul Demuth ('27) 70 år.
- 12.7. Købmand Knud Bruun (R'34) 60 år.
- 17.7. Fhv. ambassadør Birger Dons-Møller ('16) 80 år.
- 18.7. Læge Otto Boserup ('07) 90 år.
- 18.7. Direktør Ib Gjersing (IV'43) 50 år.
- 26.7. Læge, dr. med. Ib Steiness ('46) 50 år.
- 31.7. Skovrider Sven Bang ('26) 70 år.
- 31.7. Læge Per Magnussen ('37) 60 år.
- 2.8. Sognepræst Johannes Arne Hansen ('28) 70 år.
- 5.8. Skovrider Jørgen Lassen ('37) 60 år.
- 11.8. Kaprajn Emil V. S. Lassen (V'09) 85 år.
- 16.8. Fhv. lektor Jan Degenkolw ('28) 70 år.
- 19.8. Overlæge Eiler Fossaberg ('47) 50 år.
- 20.8. Roger Jensen ('26) 70 år.
- 8.9. Sognepræst Peter Riemann ('27) 70 år.
- 8.9. Poul Krogh Matzen (IV'44) 50 år.
- 5.10. Assistent Henning Kjølhed (47) 50 år.
- 12.10. Godsejer Mogens Wassard ('46) 50 år.
- 19.10. Landinspektør Ebbe Olivarius Rützou ('36) 60 år.
- 20.10. Ingeniør Johs. Møller Kristiansen ('37) 60 år.
- 21.10. Fhv. landsdommer Erik Henningsen ('22) 75 år.
- 3.11. Driftsbestyrer Mogens Schlüter ('37) 60 år.
- 4.11. Læge Preben Lüneborg ('27) 70 år.
- 8.11. Advokat John Richter ('47) 50 år.
- 20.11. Udskrivningschef Kåre Schmit ('36) 60 år.

- 8.12. Civilingeniør Claus Gustav Kähler ('37) 60 år.
- 19.12. Beregner Hans Michaelsen ('37) 60 år.
- 22.12. Advokat Gregers Vogel ('47) 50 år.
- 30.12. Fhv. politimester Ludvig Chr. Dyrlund ('08) 90 år.

Det Danske Selskabs publikation, »Contact with Denmark«, for efteråret 1976 handlede om Næstved og omegn, og man kan bl.a. læse følgende: »Situating in beautiful surroundings, on the lower reaches of the River Suså, lies *Herlufsholm*, the oldest public school — in the English sense — on the continent.« Et udmærket fotografi af rektorboligen, Dek og klosterbygningen under ét supplerer omtalen.

Skolens forstander, kammerherre, hofjægermester, cand. jur. *Jens Just Jermiin* ('26) er af undervisningsministeren blevet anmodet om ekstraordinært at fortsætte som forstander i endnu et år. Jermiin's 70-års fødselsdag blev behørigt omtalt i dagspressen, men Berlingske Tidende kalte Jermiin for »*herlufsholmer*« (9. december).

»Skoletiden er en tid, hvor man lærer livets hårde disciplin (og ikke ret meget mere); læretiden, læreanstalten eller universitetet er den tid, hvor man udvikler sine våben.« Sådan skrev ambassadør *Eyvind Bartels* ('34) i Berlingske Tidende 11. december.

Verdensberømmelsen har nået endnu en herlovianer. »Fakta om Sovjetunionen« nr. 13-14, 1977, bringer en illustration fra et litauisk litteraturtidsskrift, som gengiver forsiden af bogen, »*Nauji danu literaturos akiraciai*«. Blandt forfatter-fotografierne på bogens forside ses *Svenas Holmas* ('58).

Professor *F. J. Billeskov Jansen* ('26) skrev i udenrigsministeriets »*Danish Journal*«s engelsksprogede specialhefte i anledning af H. C. Ørsted's 200-års dag artiklen »*Copenhagen — a City of the Muses*«. Forlaget Gæa har i an-

ledning af professorens egen 70-års dag udsendt et hidtil utrykt essay af ham om Thomasine Gyldenlembourg.

I Convivium 77, et årsskrift for humaniora, kunst og forskning, skriver rektor *Henrik Hertig* ('33) en afhandling om Karl Hansen Reistrup.

En af de yngre filologer, stud. mag. *Jens Normann Jørgensen* ('70), har høpset sig til at få artiklen, »*Diplom Pagle hører flellere på bleddele*«, udgivet i tidskriftet »*Mål & Måle*«, nr. 2, 1977. Forfatteren omtaler det herlovianske sprog, der er en slags *argot*, og giver en række eksempler. Den herlovianske uvane kaldte Kaj Bom i sin tid »at klemme indmaden ud af ordene«.

Yngste skud på den humanistiske stamme er *Jens Fink-Jensen* ('76), som ifølge den seneste optælling har haft i alt 13 digte i Hvedekorn og 7 digte i Fælleden i løbet af 1977. I Politiken skrev han 21. november »Om negativitet«.

Herlovianerens seniorredaktør *Sven Tilo Achen* ('40) har af Finlands præsident fået tildelt ridderkorset af 1. grad af den finske Løveorden.

Professor, dr. theol. *Børge Diederichsen* ('24) var en af de fire gejstlige, som læste skriftstykker ved lensgreve Hans Schacks præsteordination i Ribe Domkirke 21. juli.

Foreningen Nordens gavebog for 1977, »*Nordisk Råd i 25 år*«, indledes med artiklen, »En tankes vækst og virkeliggørelse« af generalsekretær *Franz Wendt* ('23). I anledning af rådsjubilæet beretter han i Kristeligt Dagblad 7. februar 1977 om rådets tilblivelse og Hans Hedtofts indsats. Desuden holdt han to radioforedrag, dels om Foreningen Norden, dels om Nordisk Råd. Da Wendt havde været generalsekretær for Rådets danske delegation fra stiftelsen i 1952 til 1975, var han

blandt de »veteraner«, som var indbudt til jubilæumssessionen i Helsingfors. Endelig har vi opsporet, at Franz Wendt var en af lederne for et Hindsgavl-kursus sidste sommer om »Herregårdene, deres fortid og fremtid«. Blandt deltagerne var *Preben Ahlefeldt-Laurvig* ('55) og *Erik Mourier* (V'25). Sidstnævnte er indtrådt i tilsynsrådet for Søllerød naturpark.

Damernes chef — og Herlovi- anersamfundets — cand. theol. *Kaj Dorph-Petersen* ('43) forlod chefredaktør-stolen ved Alt for Damerne og sidder nu i den tilsvarende stol ved Alt om Mad, der har et månedligt oplag på over 100.000. Et andet bestyrelsesmedlem, civ.ing. *Klaus Aarup* ('51), har også skiftet stilling og er nu direktør i Søren T. Lyngsø A/S. Civ.ing. *Hans H. Hvene* ('45), Dansk Sojakagefabrik A/S, deltog i november i Levnedsmiddelselskabets ernæringsdag 77 som indleder og paneldeltager vedførende fedtstoffer i ernæringen.

Cand. jur. *Ebbe Steen Hansen* ('58) er blevet 1. politiassessor i Glostrup politikreds, hvor han efter sigende ihærdigt forfølger enarmede tyvekægte.

En anden cand. jur., *Oluf Brun* ('58), slår nu sine folder i undervisningsministeriets EF-afdeling. Advokat *Axel Kierkegaard* (IV'52) har forfattet hefterne »Arvelovens ABC«, »Forbrydelser og Straf« og »Den ny Færdselslov«, der er udgivet i Forlaget Hømlens Blå Bibliotek om loven. For en gangs skyld en billig fornøjelse, 6,85 kr. pr. bind.

Overlæge *Ole Remvig* ('28) har søgt sin afsked på grund af alder fra sin stilling som overlæge ved Fysiurgisk Hospital i Hornbæk. Remvig har været overlæge i alle 25 år, hospitalet har eksisteret.

Læge *Johannes Hulgaard* ('50) har nedsat sig som specialist i ortopedisk kirurgi i speciallægernes hus i Århus. *James Rex Essam* ('69) er blevet reservelæge ved radiumstationen på Finsen-institutet.

Hermed indkaldes, ifølge samfundets love, til:

Herlovianersamfundets ordinære GENERALFORSAMLING

onsdag den 29. marts 1978 kl. 19.30

i Assurandørernes Hus, Amaliegade 10, København K.

Adgang og stemmeret for alle Herlovianersamfundets medlemmer — tilmeldelse ikke nødvendig.

Dagsorden:

- 1) Valg af dirigent.
- 2) Formanden aflægger beretning.
- 3) Kassereren aflægger regnskab.
- 4) Godkendelse af budget for 1978.
- 5) Fastsættelse af medlemskontingent for 1978, jfr. lovenes § 4.
- 6) Valg af formand.
- 7) Valg af bestyrelsesmedlemmer og andre embedsmænd.
- 8) Eventuelt.

Efter den egentlige generalforsamling arrangeres uforpligtende »fællesaften« for deltagernes egen regning (dog skulle det gå meget skævt, om ikke den nyvalgte bestyrelse gav den med en snaps el. lign.). Traktement: Smurt, godt belagt brød med øl o.a. til.

Om dagsordenen kan følgende siges på forhånd:

Ad pkt. 3 og 4: Regnskab og budget er offentliggjort andetsteds i dette nummer af Herlovianeren.

Ad pkt. 5: Bestyrelsen foreslår medlemskontingentet forhøjet til 100 kr. årlig, dog kun 50 kr. for de 8 yngste årgange. — Vi ved godt, at kongerigetets regering stort set går ind for at holde en stigningstakt på ca. 6% pr. år — det prøver vi at overholde ved nogle år at foreslå uændret kontingent. Men denne gang er det nødvendigt — medlemsbladets produktion, fester og alt andet stiger jo hele tiden!

Ad pkt. 6: Kaj Dorph-Petersen ('43) har nu siddet 6 år som formand — og som han tidligere har meddelt, er det mere end nok. Næstformanden Ernst Schaumburg-Müller ('29) trækker sig også tilbage efter en uoverskuelig lang og dårlig periode i bestyrelsen. Vi foreslår, at advokat John Richter ('47) vælges til formand — han

har siddet i bestyrelsen i en lang periode, og han har fremragende kontakt med den gamle skole — desuden er han en både hyggelig, venlig og dygtig mand. Som næstformand foreslår vi civilingeniør Klaus Aarup ('51) — men for øvrigt bliver det den nye bestyrelses egen sag at udpege næstformand og kasserer etc. af sin midte.

Ad pkt. 7: Kassereren Jan Trier ('58) er på valg, men er — og det skylder vi ham megen tak for — villig til at modtage genvalg. Juniormedlemmet Lars Thuesen ('74) er også — heldigvis — villig til at modtage genvalg.

Bestyrelsen skal ifølge lovene bestå af mindst 5 og højst 7 medlemmer. John Richter er valgt som medlem af bestyrelsen for endnu et år ved sidste generalforsamling — det samme gælder Klaus Aarup og Mikkel Vass-Sørensen ('70). Hvis generalforsamlingen så er fornuftig nok til at genvælge Trier og Thuesen, er bestyrelsen oppe på mindstekravet om fem medlemmer. En plads i bestyrelsen bør nok reserveres til den nye redaktør af Herlovianeren, vi bliver nødt til at frembringe, når Achen desværre snart trækker sig tilbage. Og den syvende plads kunne det være meget godt at få besat ved generalforsamlingens eget initiativ — eventuelt med et kvindeligt medlem! Det er da på høje tid!!

Af andre »embedsmænd« skal vi have valgt to bestyrelsessuppleanter, en revisor, en revisorsuppleant, en decisor og en decisorsuppleant.

Forslag til valg kan fremføres på selve generalforsamlingen uden varsel i forvejen — men har nogen lyst, kan man da altid ringe til formanden (kontor: 12 66 12. Efter 16: 12 66 69 — og begge dele er 01-området. Privat: (03) 24 69 70).

Generalforsamlingen er ikke en slagmark i Golan-højderne, men for det meste en munter og hyggelig affære, som vi roligt opfordrer medlemmerne til at komme med til.

Med venlig hilsen
Bestyrelsen.

Oberst Niels Erik Alling Møller ('41) er blevet udpeget til chef for Hærens Officerskole og kommandant på Frederiksborg Slot fra 1. maj 1978.

Også yngre herlovianere vil gerne yde en indsats til forsvar for fædrelandet, og særlig mange er for tiden befalingsmænd i Den kongelige Livgarde. Vi har i hvert fald genkendt følgende sekundløjtnanter: Anders Lassen ('75), Erik Bertouch Lehn ('75), Michael Krogh Steffensen ('75) (nu stud. jur.), og Sven Erik Straurup (II'69). Sergeantene sammesteds tæller bl.a. Frants Bernstorff (V'71), Peter Bernstorff ('74), Henrik Holstein ('74), Jens Fink-Jensen ('76), Per Jensen ('76), Christian Torben Richter ('74), Jacob Terzlaff ('75) og Klaus Wessel-Tolwig ('75). Som officersaspiranter finder vi Oluf Steen Carstensen ('75) og Jan-Erik Damhæk ('75).

En af de mest udadventede og vidende herlovianere, professor Mogens Boserup ('28), døde 12. januar 1978. Boserup har ofte været nævnt i disse spalter, og i de seneste måneder skrev han bl.a. en kronik i Politiken (10. november) under titlen »Økonomerne udskyder dømmesdag«, og en kommentar i Dansk Industri (nr. 10, 1977) om »Lån til udviklingslande med forskellige bindinger«. Boserup var professor i nationaløkonomi og bl.a. medlem af styrelserne for Centralinstituttet for nordisk Asien-forskning og for Nordisk Afrika-Institut.

Personalias redaktør, læge Philippe Grandjean ('68), forlader sin post for at arbejde på Mount Sinai Hospital i New York, især med henblik på visse miljøgiftes indvirkning på helbredet.

Den æreulde stilling som personalia-redaktør opslås derfor ledig. Posten er ulønnet, men er måske den bedste gratis fornøjelse Herlovianersamfundet kan byde på. En del af stoffet indsendes af Herlovianerens læsere, andet saks og noterer redaktøren selv, til publicering fire gange om året. Aspiranter bedes kontakte Sven Tito Achen ('40) snarest.